

המשכורת של המנכ"ל

חייב לעמוד בתור ולהזמין כמות גדולה בהנפקה, כדי לקבל כמות קטנה אחרי ההנפקה. תשאלו: למי זה מועיל? למוקצה, זה שהיקצו לו במיוחד. בימי המיסחר הראשונים עולה שער המניה, בדרך כלל, ואם לא, אפשר לחכות מעט, ואחרי שעשתה נניח 100%, למכור את החצי כדי לממן את מהירן ולהישאר עם מניות שתמורתן שולמה במזומן — והעיקר, לא מכסף.

אבל — ויש טוענים שהאבל שלהלן הוא חשוב עוד יותר — יש סיטה יותר מתקדמת. נשארת עם המניות עבורן לא שילמת טרוטה. מה עושים? מבקשים יפה מהברוקר הפרטי שלך לקדם את האינטרסים של המניות האלה, הדגש הוא על האלה. ואומנם, למחרת עולים שערי המניות שלך. ביום שאחרי המחרת הן ממשיות לעלות. המנה הן כבר צברו 9% וביום השלישי הן שוב עלות בכ-7%, אבל בעליהן כבר בחוץ עם דיווידנד במומן של 13.2% (פחות עמלה היטל). נקי ממס.

נכון ש-13% אינם הרבה? תלוי מכמה! על פי תרגיל הזה אפשר לחזור כמה פעמים בשנה ואפשר גם סתם כמה לעזות שערים, כדי שום קשר למנכ"ל. אבל, הוא בטוח נהנה. ואם העניין לא נראה לו, הוא מדעיק על התפטרותו, נוסע לדונדון, ומשם, לאחר הפצרות שד חבריה דורקטוריון של החברה במלפון ובטקס, חוזר בו.

ועוד פעם לא יקרה שסתם מנכ"ל של בנק יקבל הטבות גדולות מאלה שנתנו למנכ"ל כלל. כך נקבעה נורמה. בראש הסולם עומד המנכ"ל של כלל.

מישהו אמר לי השבוע, שאת הבורסה המציאו, כדי שאפשר יהיה לפצות את המנכ"לים מעבר למשכורתם הגילוחה אליה. לא רע. הרעיון המועיל הזה, שאפשר לפצות מנכ"ל חרץ על ידי הקצאת מניות מיוחדת, הובא אלינו, כמו כל הדברים הסובים, מארצות-הבריה.

אצלנו שיקללו את השיטה, בשים לב לעובדה שבנות-מיתה רגיל חייב בתשלום מס-הכנסה של עד 60 אחוז, ואילו מנכ"לים משלמים מס על משכורתם, אך לא על הכנסתם. או, זה ההבדל הגדול: במיקרה זה אסילו גדול מאוד. ויש עוד פריט או שניים שאינם נכללים בשכרו של המנכ"ל המצוי, כמו למשל כל ההוצאות הגילוח לתפקידו, החל בארוחת-בוקר עיסוקית וכלה בביקור עסקי בסנט-מוריצ, ודווקא בחורף. אבל כל אלה הם כאמור, פיירוים, שלא כדאי לתת עליהם את הדעת.

מישהו פה לוחש לי: ומה עם המכונית? מנכ"ל גם צריך לנסוע. לא? ואם הוא נוסע, או בשביל מי הוא נוסע? בשביל החברה.

כדי שלא לטעות בשנה ברוטה, נניח שלאחרון דוברת יש משכורת של 10 מיליון שקל בשנה ברטוט, כולל תנאים סוציאליים, אולי, ומסכום זה זוקקים לו על חשבון השימוש במכונית. נניח 34 אלף שקל בשנה, או איך אפשר לגמור את החודש עם 720 אלף שקלים ברטוט, איך? איי-אפשר?

וכאן באים לקראתו, וכנהוג בחברת כלל שהוא מנכ"לה, מצמידים לו וגם ליתר המנכ"לים הסמנכ"לים ב-170 החברות הפועלות במסגרת כלל. אינה הקצאה מיוחדת של מניות של אחת החברות של כלל, שמגייסתן נסחרות בבורסה. הכוונה בהקצאה מיוחדת היא, שמי שמקבל הקצאה כזו אינו

בבורסה התל-

אביבית נערך קרב

חסר-מעצורים בין

קרנות הנאמנות

ובסופו של דבר

הפסידו

הלקוחות הקטנים

מנכ"ל הבורסה ניצני המגמה — עליות שערים

דורש. ומה יותר בטוח מממשלה, כל ממשלה — ראייתם מדינה פושטת-רגל? אולי פושטת יד. ככל שהבנקים היו מוכנים לזנות, הלוות, היו מוכנים לשלם להם לזנות. עכשיו התחפך הגדלגל. אלה שלוו, אין להם ממה לשלם את חובותיהם. המיתון פגע גם בהם. איי-אפשר לתבוע ממדינה להחזיר חוב כשאין ביכולתה ללשלם. ואז, תתפלאו יש רק דרך אחת, לפרוש את החובות על פני שנים נוספות, ולהעניק למדינות המפגרות בתשלומיהן, הלוואות נוספות, כדי שתוכלנה לעמוד ב-תשלומי הריבית. על הקרן איש אינו מדבר.

וזה בדיוק מה שקרה לאחרונה בכמה ממדינות אמריקה הדרומית ומיוחדת-איי-רופה, ובכמה ממדינות-אפריקה. למצב דברים מחר זה יש השלכות מעניינות על המדינות שבהן פועלים הרבנקים המלווים. כך, למשל, בנקים אלה יגבו שיעורי-ריבית גבוהים מהנדרש ב-מדינותיהם, כדי לכסות את הגרעונות שיצרו הלוואות שנתנו והפכו לחובות רעים. וכך מסביר את העניין לכללן אמ-ריקאי: במקום שהבנקים ישאו באיולתם והנהלותיהם יגורשו מכיסאותיהם, מטי-לים את החוב על שכס הלקוחות הנוק-קים לאשראי בארצם הם. הגיע הזמן, אומר הכללן, שהבנקים ישאו במלוא-ההפסד, תוצאת סיכולתם.

כל כולו של סיפור זה לא בא אלא לסכר אוזנם של אותם הסכרי-רים, משורבמה, שחובות של 21 מיליארד דולר, כפי שיש למדינת ישראל, עשויים, או אם תרצו עזרי-ליב, לגרום לפגיעה בתדמיתה של ישראל. ההיפך הוא הנכון. ככל שתרכיב ישראל ליפוד חובות, כן ייטב, אלא, שבמיקרה שדנה, מע-טים הם אלה שירצו להלוות, להר-ציא כמזכך עמי-ישראל, ממשלת-ארצות-הברית וממשלת גרמניה.

דורת החדשות של שעה חמש. את ה-ספר לא קראתי. אבל אם הכוונה היא איך לעשות מכסף גדול כסף קטן, אני ממליץ.

מספרים לי, שבנק דיסקונט רכש מה-דורה מיוחדת של 5000 ספרים במחיר מיוחד, כשי ללקוחות. מי שהיה אחראי לרכישה לא טרח לקרוא את הספר: אחד מעובדי-הבנק שקרא את הספר מי-אחז מנהל-הבנק להוהיר מפניו. מפני-הספר. ואומנם, כל הספרים נגנזו. הספר-הבא של אותו מתכר היה: איך לעשות כסף בבנק-דיסקונט.

הלווה ממלווה פטור

תצחקו, הרעיון של לזה-ממלווה-פטור הוא לא שלי. אם אתה לוות מבנק 500 שקלים, הבעיה היא שלך; אבל אם לוית 50,000 שקלים, לבנק יש בעיה. זה בר-יק מה שקרה בשנה האחרונה לכמה ב-נים גדולים ברחבי העולם — הם למדו את האמת המרה על כספם. היה להם הרבה כסף שהגיע אליהם מתמלוגי-הנפט של המדינות המפיקות נפט, שהעלו את מחירי-הנפט וקיבלו תמורתו סכומי-עתק, שלא ידעו מה לע-שות איתם. ומחזורי-איתם באמצעות הבנקים באירופה ובארצות-הברית, שה-ציעו איתם בכמויות גדולות כמעט לכל

ידידי בנק דיסקונט

כדי לשפר את מצב-הרוח של כל אי-תם שנתפסו על חם עם "מוכרים בלבד" בפעם הראשונה ובפעם השנייה, בלי אפי-שרות לצאת אלא בירידה של בין 20% ל-30%, הנה אימרת-כסף שמעתי ביום-הראשון בבורסה, בנוכחות שמונה עדים: "הבורסה היא לא אוטוסטרדה לעושר, יש גם תאונות בדרך".

ועוד משהו: שבוע שעבר יצא לאור ספר שזכה מייד להד גדול, איך לעשות כסף בבורסה פרייעטו של אחד בשם משה מאור ובעריכתו של משה ריינפלד, העורך את הידיעות הכלכליות אחרי-מה

שיטה חדשה להגדלת ההכנסת, על-ידי-אי-משלוח חשבונות הטלפון החיוב ב-קנסות.

(הטלפון 3)

זהו החלק השלישי האחרון, ככל-ה-נראה, על מעללי שרותי-הטלפון בי-ש-ראל. וכמאמר החכמים: חוסך שבטו שר-נא בנו, גם אני מעמיד את שרותי-ה-טלפון במדרד זה כדי להצביע על ליי-קיים ולא לצורכי קינטור לשמו, כמו שרמז לי אחד מיקירי רשחיה-טלפונים ב-תל-אביב.

ולעניין עצמו, תחילה תיזכורת קצרה: באיזור המגורים של אחד מחברי-הסר-בים הוחלפו מיספרי הטלפון. יפה, זה קרה ב-15 בנובמבר 1982. יפה מאוד. עוד לפני מועד זה הכריז משרד-התיק-שרות על סיבצע חד-פעמי להעברת ה-טלפון על שם הדייר הגר בדירה שבה מתקן הטלפון, מכיון שבמציאות וגם היה יתה עד למבצע, הטלפון בדרך כלל, היה נושאר על שמו הדייר הראשון שקיבל-טלפון.

ידידי זה מילא את הטופס המתאים. ר-אומנם, עוד לפני שהוחלפו מיספרי-ה-טלפון, קיבל הודעה מתאימה. נקודה. מאז פסק לקבל חשבונות-טלפון. גו, או מה זה כל-כך רע? לא משלמים וגם לא טרחו לנתק את הטלפון בשל אי-השת-לות. עד שיום אחד, כשלידידי הציק-המספרי, טרחה, וטלפון לשרותי-הטלפון והסביר את מצבו.

הוא טען שלא קיבל חשבונות-טלפון כמה חדשים. הפקידה ב-"טלפון" טענה שהחשבונות נשלחו בזמן. כששאל ידידי איך זה יתכן, כעסה ואמרה שאין לה מה להסיף, אך ידידנו לא ויתר, הוא ביקש את המפקח והסביר לו את הבעיה ה-"טלפונית" שלו. זה, היה, כפי הנראה, יותר חכם ושאל איפה הוא נר, אמר-לו.

הסתבר שרשמו כתובת שגויה ב-"טל-פונים", וזו הייתה הסיבה לכך שהחש-בונות לא הגיעו. הבטיח שמיידי ישלח את החשבונות, עם באמת הגיעו. עם קנסות וריבית על איתשלום במודע של החשבונות, זה שהדואר הביא את המיכ-תבים לכתובת הלא נכונה, מכיון שמי-שהו שנה במיספר הבית, זה לא חשוב. זה שאיש בשרותי-הטלפון לא טרח לציב-צל ולברר את הכתובת, זה לא חשוב.

אבל כן חשוב, שמישהו טרח לשלוח את החשבונות עם הכתובת השגויה, ב-מעטפה עם הכתובת הנכונה בצירוף-רי-בית וקנסות, שהן תוצאה של רשלנות שרותי-הטלפון. אבל שוב עברו חודשים ושוב לא מגיעים החשבונות. שרותי-הטלפון מצאו